.א׳

שגרירות ישראל
EMBASSY OF ISRAEL

WASHINGTON 8, D. C.
HUDSON 3-4100

כ"ג בסיון תשכ"א
7 ביוני 1961

מזכר
MEMORANDUM

1098/מא

סודי

אל: TO: מר שבתאי רוזן, המשרד, ירושלים

מאת: FROM: מיכאל ארנון, השגרירות וושינגטון

152.4

הנדון: <u>פסק דין מוות - משפט אייכמן</u>
מכתבך מן ה-2 ביוני

אני מודה לך מאד על מכתבך מן ה-2 דנא, המספק לנו חומר חשוב.

אני מפיץ תכנו לשגריר ולכמה חברים אחרים העוסקים במערכת ההסברה בענין זה כאן, כי אין לי ספק כי הדברים יבואו להם לתועלת מרובה.

אעיר עתה על השאלות אותן העלת:

1) <u>פסק דין מוות:</u> לי אין כל ספק כי אם אמנם יתבע התובע פסק דין מוות, או אם יתקיים דיון על בצועו בכל ארחאה משפטית או ממשלתית שהיא, יעורר הדבר כאן גלים של לחץ ושל תביעה, אשר כדוגמתם טרם ראינו. בכל הכרזות הרבנים והארגונים היהודיים שיצאו להצדקת זכות שפוטנו בצורה זו או אחרת, מופיעה כמעט ללא יוצאת מן הכלל הבקשה שלא לדון את אייכמן למוות. ברובם המכריע של המאמרים הראשיים, בסימפוזיונים, ובכל מקום אחר, הובעה פחות או יותר אותה משאלה עצמה.

לאור הנ"ל, אינני רואה בפטיציה האפשרית של בני-ברית את שיא הלחץ האפשרי לפניו נצטרך לעמוד, אלא להפך, רק נקודת שפל בלחץ כזה.

אינני מאמין כי קיים צורך שאכנס לעומקם של המניעים הפועלים כאן. החשש בפני תגובות אנטישמיות, הליברליזם, הסלידה הכללית בפני פסק דין מוות (זכור נא, להבדיל, את פרשת צ'סמן), ועוד יותר אולי מכלם את האשמה בנקמנות, בה אנו נתקלים כל הזמן.

2) אני מסכים אתך במובן כי אין דחיפות מיוחדת בטפול בשאלה זו עתה, אולם עם זאת לדעתי, עלינו להתכונן לענין זה אם אמנם יבוא, אין לדעתי פרוש הדבר כי עלינו לעסוק עתה בדבבים מעשיים בענין זה, כי הרי אנו טוענים כי הענין Sub Judice וכי אין כל אפשרות להשפיע על החלטת בית המשפט.

2/..

סודי

אל: היועץ המשפטי
מר שבתאי רוזן

ס ו ד י

לכשלעצמי, הייתי נוקט [redacted] בקו זה עד לרגע האחרון ממש, כי הרי תמיד אפשר לטעון כי זוהי תביעת התובע ולא פסק הדין; או שזה רק פסק הדין אשר טרם היה עליו ערעור; או שעדיין הערעור מתנהל בבית המשפט העליון וכי יש לחכות לפסק דין זה, ואח"כ עוד נשארה לפליטה זכות החנינה של הנשיא.

שאלה אחרת היא אם אמנם נאה לנו לנקוט בהתחמקויות מסוג זה כל עוד לא קיים הבטחון כי נעמוד באמת על הוצאתו להורג. נדמה לי כי האפשרות הגרועה ביותר היא לצפות לתנועת המחאה ואח"כ, כאילו, להכנע לה. אם יקרה דבר כזה, גם נוותר על היתרון המוסרי שבאי שפיטתו למוות מצד אחד, ומצד שני נאבד מידה רבה של פרסטיז'ה כמי שאיננו מסוגל לעמוד בפני לחץ כזה.

אני מקוה כי עם הגיעי לארץ בראשית יולי, נוכל לקיים דיון מפורש בענין זה.

3) <u>הסברה על השואה:</u> לדעתי המסקנה המובעת בסעיף הלפני-אחרון שבמכתבך מרחיקה לכת יתר על המדה.

אינני מאמין בשום פנים ואופן כי ניתן להגיע להסברה יותר גדולה על השואה מכפי שנתקיימה כאן בשנה האחרונה. הבה ננסה להגיע למאזן כלשהו:

א. זה חודשים רבים שבראש רשימת ה"בסט-סלרס" נמצאים שני ספרים העוסקים בענין זה בצורה בלעדית: ספרו של שירר על גרמניה הנאצית, וספרו של שוורצבארד על ל"ו הצדיקים;

ב. פורסמו חמישה ספרים על אייכמן שהופצו במליונים של טפסים;

ג. בימים אלה נפוץ כאן הסרט "מיין קאמפף", אשר אף אותו ראו מליונים של צפים. קיים הסרט הגרוע על אייכמן, וקיימים אחרים;

ד. היו תכניות טלויזיה במספר רב ביותר דוקא על נושא השואה, ואף הן היגיעו לעשרות מליונים של צופים;

ה. הדווח על המשפט עצמו היה לדעתי מצויין, והראיה - משאל גלופ האחרון המוכיח כי לא פחות מ-75% מדעת הקהל כאן עוקבים אחרי הענין, וזהו אחוז יותר גדול מהרבה נושאים אמריקנים אחרים. בין שאר הדווחים בענינים אלה הייתי רוצה למנות לא רק את העתונות היומית אלא גם את השבועית, כגון כתבת השער של "ניוזוויק" לקראת פתיחת המשפט, ואת מאמרו של **T.S. Matthews** ב- **Saturday Evening Post** - השבוע.

ס ו ד י

מא/1098
אל היועץ המשפטי
מר שבתאי רוזן

ס ו ד י

ועכשיו, צא ולמד. המאמר האחרון בלבד נפוץ ב-6 מליון טפסים ל-6 מליון בתי אב; וזהו מאמר אחד בלבד מכל הקטלוג המצומצם אותו הזכרתי כנ"ל. החוברת הטובה ביותר שתוצא על ידנו תקיף עוד כמה אלפים של קוראים; והרי זה ממש טפה בים, אשר לדעתי לא רק שאיננו רוצה יותר לקלוט הסברה נוספת על השואה, אלא שטועך לגבינו השכם והערב כי הגלויים עברו את גבול הרוויה וכי אין יותר אפשרות לקלוט הדברים.

אין כל הנ"ל בא כמובן כדי לפגוע בצורך להפיץ את נאום התביעה, והלא על כך הצענו כמה הצעות מעשיות, והייתי רואה גם ברכה, על אף הנ"ל, בחוברות המוצאות על ידך, מבחינת הרקע והתעוד.

אולם, כאמור, אינני מסכים עם מסקנה כי קיים עוד צורך נוסף להסבר ענייני, אך כי נאמן, הוצאת כמה ספרים (נוספים [illegible]) ה-Record [illegible] רק [illegible] להצלחה.

בברכה ולהתראות,

מיכאל ארנון

העתק: השגריר
הציר
מר א. יפה, ניו-יורק